

Sygn. akt II K 924/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Maciej Błaszczyk

przy udziale Prokurator Ewy Urman-Brzosko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5.01.2017 r.

sprawy przeciwko

J. O. urodz. (...) w J.

syna J. i C. z d. A.

skazanego prawomocnie wyrokami Sądów Rejonowych:

1. w Legionowie z dnia 7.12.2011 r., sygn. akt II K 1132/10 za czyn z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 1.06.2009 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięć) lat próby oraz 190 (sto dziewięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, oznaczając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych, przy czym postanowieniem z dnia 22.09.2016 r., sygn. akt II Ko 1636/16 Sąd Rejonowy w Legionowie zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności i zaliczył na jej poczet okres tymczasowego aresztowania od dnia 1.06.2009 r. do dnia 8.12.2009 r.

2. w Legionowie z dnia 16.11.2015 r., sygn. akt II K 685/14 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., popełnione w dniu 25.05.2014 r., na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres od dnia 28.05.2014 r. do dnia 3.11.2014 r., a którą skazany odbywa od dnia 12.06.2016 r.

orzeka

I. Na podstawie art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu w wyrokach wymienionych w punktach 1 i 2 łączy i orzeka karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdza, że w częściach nie objętych wyrokiem łącznym poszczególne wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

III. Na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie I kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okresy:

- od dnia 1.06.2009 r. do dnia 8.12.2009 r.,

- od dnia 28.05.2014 r. do dnia 3.11.2014 r.

- od dnia 12.06.2016 r.

IV. Na podstawie art. 619 § 1 k.p.k. oraz art. 29 ust. 1 Ustawy prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej (...) kwotę 147 (sto czterdzieści siedem) złotych i 60 (sześćdziesiąt) groszy tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

V. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia skazanego z obowiązku zwrotu kosztów sądowych i przejmując je na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 924/16

UZASADNIENIE WYROKU ŁĄCZNEGO

z dnia 5 stycznia 2017 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy, ustalił następujący stan faktyczny:

J. O. był prawomocnie skazany wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 7.12.2011 r., sygn. akt II K 1132/10 za czyn z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 1.06.2009 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz 190 stawek dziennych grzywny, oznaczając wysokość jednej stawki na 10 złotych, przy czym postanowieniem z dnia 22.09.2016 r., sygn. akt II Ko 1636/16 Sąd Rejonowy w Legionowie zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności i zaliczył na jej poczet okres tymczasowego aresztowania od dnia 1.06.2009 r. do dnia 8.12.2009 r.

2. Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 16.11.2015 r., sygn. akt II K 685/14 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., popełnione w dniu 25.05.2014 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres od dnia 28.05.2014 r. do dnia 3.11.2014 r., a którą skazany odbywa od dnia 12.06.2016 r.

Dowód:

- dane o karalności (k.7),
- wyrok i postanowienie w sprawie II K 1132/10 (k.533-534,591-592),
- wyrok w sprawie II K 685/14 (k.502-503).

Skazany nie dopuścił się wcześniej innych przestępstw. Od dnia 13 czerwca 2016 r. zaczął odbywać kolejne kary pozbawienia wolności. W warunkach więziennych zachowuje się poprawnie, nie był nagradzany za poprawne zachowanie, nie był karany dyscyplinarnie. Wobec popełnionych przestępstw prezentuje postawę krytyczną.

Dowód:

- dane o karalności (k.7),
- opinia o skazanym (k.26).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wymieniony na k.38 został sporządzony przez powołane do tego osoby, poszczególne dowody nie były kwestionowane przez strony, zostały sporządzone obiektywnie i bezstronnie. Na podstawie tego materiału dowodowego został ustalony stan faktyczny i okoliczności istotne do stwierdzenia możliwości połączenia wyroków i wymiaru kary łącznej.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie należy zaznaczyć, że wobec skazanego wydano jeden wyrok po wejściu w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny i innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396), czyli ten wymieniony powyżej w punkcie 2. Obydwa przypisane mu przestępstwa skazany popełnił przed dniem 1 lipca 2015 r. W tej sytuacji, zgodnie z postanowieniem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 31.05.2016 r., sygn. akt II Akz 124/16 należy przyjąć, że wobec skazanego powinno mieć zastosowanie instytucja określona w art. 4 § 1 k.k. Należy zatem porównać ustawy obowiązujące w czasie popełnienia przestępstw i w czasie wydania ostatniego wyroku jednostkowego i dokonać wyboru stanu prawnego względniejszego dla skazanego. Porównanie możliwości orzeczenia wyroku łącznego pod rządami poprzedniego stanu prawnego i obecnie obowiązującego, wskazuje na to, że pod rządami Kodeksu Karnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. należałoby zastosować art. 85 k.k. w brzmieniu stanowiącym, że połączeniu podlegają kary orzeczone za dwa lub więcej przestępstw, jeśli sprawca popełnił przestępstwa przed wydaniem pierwszego wyroku co do któregośkolwiek z przestępstw, a wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu. Do wydania wyroku wymienionego w punkcie 1 skazany nie popełnił przestępstwa wymienionego w punkcie 2. Stosując ten stan prawny należałoby zatem umorzyć postępowanie o wydanie wyroku łącznego.

Od dnia 1 lipca 2015 r. uległa zmianie zasada orzeczenia kary łącznej, obecnie można połączyć kary tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu, jeśli sprawca nie odbył tych kar i nie popełnił kolejnego przestępstwa w okresie odbywania kar. Stosując tą zasadę obie kary podlegają połączeniu.

Z tego powodu połączenie kar powinno nastąpić na podstawie stanu prawnego obowiązującego po wejściu w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny i innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396).

Należy zwrócić uwagę, że połączenia dotyczą kary za:

- udział w pobiciu pokrzywdzonego, połączony ze spowodowaniem obrażeń ciała na okres poniżej 7 dni, w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności,
- rozboju, w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności.

Suma kar podlegających połączeniu wynosi 4 lata pozbawienia wolności, a karę łączną można orzec w granicach od 2 do 4 lat pozbawienia wolności.

Skazany ma prawie 65 lat, jest rozwodnikiem, nie ma nikogo na utrzymaniu. W warunkach izolacji więziennej zachowuje się poprawnie, nie był dotychczas nagradzany, ani karany, wykazuje krytyczny stosunek wobec popełnionych przestępstw (k.26). Popełnienie przez skazanego kolejnego przestępstwa świadczy niewątpliwie o lekceważeniu przez niego porządku prawnego. Jako okoliczności obciążające przemawiające za wymierzeniem kary z zastosowaniem zasady kumulacji kar przemawia niewątpliwie powtórne popełnienie przestępstwa mimo, że skazany był już karany. Sąd uwzględnił za okoliczność łagodzącą, przemawiającą za zastosowaniem zasady częściowej absorpcji kar, pozytywną opinię z Zakładu Karnego (k.26).

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał, że słuszną, sprawiedliwą i spełniającą swe cele prewencji indywidualnej i generalnej powinna być kara łączna w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet kary łącznej zaliczono okres pozbawienia wolności skazanego, zgodnie z opinią Dyrektora Aresztu Śledczego z k.26. Wniosek obrońcy o zaliczenie okresu tymczasowego aresztowania w okresie od dnia 16.12.1990 r. do dnia 28.08.1991 r. (k.38) nie zasługuje na uwzględnienie, choćby z uwagi na treść art. 417 k.p.k.

Na rzecz obrońcy z urzędu Sąd przyznał koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Skazany nie posiada majątku, ani pracy, odbywa karę, której koniec przypada za ponad dwa lata, nie ma zatem możliwości zwrotu kosztów sądowych. Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd przejął te koszty na rzecz Skarbu Państwa.